



บทที่ 362

โรคภัยในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ใน 10 กว่าปีที่ผ่านมา ทุกครั้งที่มีการบรรยายหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องการเป็นธรรมทูตหรือการประกาศข่าวดี จะเป็นแบบเดิมหรือแบบใหม่ และไม่ว่าโดยพระสงฆ์องค์ใด ลูกจะต้องไปเข้าร่วมอบรมด้วยเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และเพื่อจะได้ทราบว่ามีสิ่งใดที่ลูกได้ทำมาเองตั้งแต่ต้นนั้น ลูกผิดประการใด เพื่อจะได้ปรับปรุงตัวเองในการรับใช้พระให้ดียิ่งๆ ขึ้น หากลูกไม่ได้ทำเช่นนั้นอยู่แล้ว

ในเดือนก.ย. 2017 ที่ผ่านมานี้ ลูกได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการเป็นธรรมทูต และมีพระสงฆ์หลายองค์บรรยายในหัวข้อต่างๆ น่าสนใจทุกหัวข้อ แต่มีหัวข้อหนึ่งที่ลูกชอบใจมาก บรรยายโดยคุณพ่อที่ลูกเคารพรัก หัวข้อนั้นคือ “โรคภัยในการทำงานรับใช้พระศาสนจักร” ลูกจำไม่ได้ถนัดว่ารายละเอียดของโรคภัยเหล่านี้เป็นพระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสหรือไม่ แต่ลูกก็ทราบมาตลอดว่า พระองค์ทรงปรารถนาถึงปัญหาในหมู่ผู้ที่ทำงานใกล้ชิดกับพระองค์อยู่เสมอๆ

โรคภัยที่พระสงฆ์ผู้บรรยายได้อ่านให้ฟังมี 15 โรค ดังต่อไปนี้

- | | |
|----------------------------------|--|
| 1. โรคที่รู้สึกว่าคุณเองเป็นอมตะ | 9. โรคซุบซิบนินทาและพูดพล่าม |
| 2. โรคพลังเหลือเฟือ ขยันเวอร์ | 10. โรคบูชาผู้นำ |
| 3. โรคจิตวิญญาณแค้นแค้น | 11. โรคเมินเฉยคนอื่น |
| 4. โรคจอมวางแผน | 12. โรคหน้าเศร้าเหมือนกลับจากงานศพ |
| 5. โรคความร่วมมือต่ำ | 13. โรคชอบก๊าก รอเวลา ผลัดวัน |
| 6. โรคอัลไซเมอร์ทางจิตใจ | 14. โรคสังคมปิด |
| 7. โรคชอบแข่งขันและทะนงตน | 15. โรคหวังผลประโยชน์ทางโลกและชอบแสดงออกให้คนรู้ |
| 8. โรคจิตเสื่อม | |

ทั้ง 15 โรคนี้ ลูกวิเคราะห์แล้ว เกิดจาก “เชื่อโรค” ตัวเดียวกัน และไม่ใช่เป็น “เชื่อโรค” ที่เราไปติดจากคนอื่นมาเหมือนดังโรคอื่นๆ เช่น โรคหวัด โรคท้องร่วง ฯลฯ แต่สาเหตุของทั้ง 15 โรคนั้นเกิดจาก “เชื่อ” ตัวเดียวเท่านั้น นั่นคือ “ตัวเราเอง” นั่นแหละ ใช่แล้ว! โรคทั้งหลายทั้งปวงที่เขียนมาข้างบนนี้ ไม่มีใครที่จะสามารถหยิบยื่นมาให้เราป่วยได้นอกจากตัวเราเอง และหากวิเคราะห์ให้ลึกแล้ว ไม่ใช่เป็นแค่โรคที่เกิดกับคนทำงานในพระศาสนจักรเท่านั้น แต่ในสังคมทั่วไปก็มีคนมี “โรค” ที่ว่านี้ไม่น้อยเลย

ก่อนอื่น เราน่าจะวิเคราะห์ตัวเองก่อนว่า ตัวเราเองนั้นมีโรคเหล่านี้สักกี่โรค เมื่อวิเคราะห์ได้แล้ว ก็ไม่ต้องไปบอกใคร ถามตัวเองต่อว่า เราจะ “รักษา” ตัวเองให้หายจากโรคที่เป็นอยู่ไหม ทีละโรค ทีละโรค วัธีรักษาและยามียานานเดี่ยวรักษาได้ทุกโรคคือ เราต้องยอมรับกับตัวเองก่อนแล้วจึงสวดภาวนาต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้พระองค์มา



ประทับใจในจิตวิญญาณของเราและเป็นผู้ทรงนำชีวิตของเราในทุกเรื่อง เมื่อไรที่เราดำรงชีวิตโดยมีพระองค์เป็นศูนย์กลางในทุกสิ่งแล้ว นั่นคือ “ภูมิทัศน์” ที่ดีที่สุดในการป้องกันโรคร้ายต่างๆ ของจิตวิญญาณ เชื่อโรคในแต่ละโรคจะค่อยๆ ฝ่อไปเอง เพราะรัศมีของการประทับของพระองค์ในจิตใจของเราจะส่องแสงเจิดจ้าทำลายเชื้อทุกชนิดและความอึดครึ้มในจิตวิญญาณทั้งหลายทั้งปวงให้หมดไป

ที่นี่ ถ้าเรามองสังคมรอบข้างบ้าง หากเราไม่ใช่ผู้ป่วยละ แต่เป็นคนในสังคมที่มีอาการของโรคต่างๆ เหล่านี้ เราในฐานะเป็นหนึ่งในสังคมดังกล่าว ต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างไร ทุกวันนี้คนในสังคมคบกันด้วยเปลือกภายนอก และดูที่ผลประโยชน์ ใครที่มีชื่อเสียง ตำแหน่ง และฐานะที่ให้คุณให้โทษได้ ก็จะมีคนไปห้อมล้อม ยกยอปอปั้น ซึ่งก็คือสังคมหน้ากากเรตี่ๆ นี่แหละ แต่เบื้องหลังการถอดหน้ากากออกจะเหลือความจริงใจสักหนึ่งออนซ์ก็ไม่มี แล้วเราต้องทำตัวอย่างไรดีละ

ลูกคิดถึงคำเทศน์ของพระสงฆ์ของวัดของลูกเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา แล้วลูกก็รู้สึกว่านี้แหละคือคำตอบของคำถามข้างบนนี้ของลูก

“เหนือความยุติธรรม ควรต้องมีความรักความเมตตา เหนือความถูกต้องควรต้องมีการให้อภัย”

ใช่แล้ว นี่ก็แก่นแท้ของคำสอนของพระเยซูเจ้า พระเจ้าของพวกเรา หากใครในสังคมเป็นโรคหนึ่งโรคใดข้างต้น และทำท่าจะนำโรคเหล่านั้นมาแพร่ให้เรา จะยุติธรรมหรือไม่ จะถูกต้องหรือไม่ เราจงป้องกันตัวเองด้วยความรักความเมตตาและการให้อภัย แล้วเราจะพบว่าโรคเหล่านั้นไม่สามารถทำอะไรเราได้เลย

ลูกเคยคิดเล่นๆ ว่า หากคริสตชนทั่วโลกทำตามที่พระเยซูเจ้าทรงสั่งสอนสัก 10% ก็พอ ไม่ต้องถึง 100% โลกเรานี้คงน่าอยู่ขึ้นเยอะ หรือศาสนิกชนอื่นปฏิบัติตนตามที่ศาสดาของตนสั่งสอนสัก 10% โลกนี้คงจะไม่วุ่นวายเหมือนเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

“พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนอีกว่า เราเป็นแสงสว่างส่องโลก ผู้ที่ตามเรามา จะไม่เดินในความมืด แต่จะมีแสงสว่างส่องชีวิต” ยอห์น 8:12

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดนห้

